

sardanes per la Principal de la Bisbal (a la tarda oferiria un concert de cobla). Fou una jornada intensa, replena de contingut, musicalitat i bon tiberi.

Asseguts fent el vermut a la terrassa d'un bar banyulenc tot escoltant emba-dalits unes entranyables sardanes, gairebé sense adonar-me'n, em vaig anar dolça-ment submergint en la vida del meu avi Jaume Sastre a Banyuls. Les màgiques sen-sacions experimentades aquell migdia em feren recordar antics relats i em feren reviure sentides escenes viscudes. Encara conservo fresc a la memòria el que em contava el meu avi i el record de quan la família l'anàvem a visitar cada mes de setembre. Vaig acabar llavors familiaritzant-me amb la població nord-catalana que l'havia acollit. Recordo aquella petita platja i les terrasses dels seus bars, el port, l'aquàrium, els seus carrers estrets —molts d'ells costeruts—, les seves cases lluintant per no ser esclafades pel mar i la muntanya, les vinyes del rerapaís...

A Banyuls, en aquells anys d'obligat, dur, trist i incert exili, lluny dels seus i de la seva terra, es guanyà la vida treballant de vinyater, anant en mar, fent de manobre, de cambrer... alhora que es mostrà molt actiu i col·laborà en diferents iniciatives socials i populars. Fou durant algunes temporades direc-tiu del club de futbol Banyuls i reactivà, amb altres empordanesos exiliats, l'embrió que més endavant s'havia de convertir en el Foment de la Sardana local, organitzant cursets de sardanes i ajudant a programar concerts i audi-cions. Va destacar molt especialment en la seva tasca de formador dels joves

En Jaume Sastre, al centre de la rotllana, i en Martí Bruguera, a la dreta, ballant sardanes a Banyuls, l'any 1949.